

legitimaci jakožto strany, pokud jde o správní akt, jímž plnění dotovaného účelu bylo sistováno.

Ad 4. Z dovolávaného § 86 ústavní listiny, stanovícího jen všeobecnou zásadu pro organizaci správních úřadů, které bez bližšího provedení nelze aplikovati na určitý případ, nelze po právu odvozovati normu, přiznávající straně v záležitostech konkrétního druhu procesní legitimaci.

Tvrzení stížnosti, že nař. rozhodnutí porušilo právní sféru st-lů, není proto důvodné, i slušelo stížnost zamítnouti, aniž mohl soud zaměstnávati se dalším jejím meritorním obsahem.

Č. 4167.

Obecní notáři. — Administrativní řízení (Podkarpatská Rus): I. V roce 1919 byl velící generál Podkarpatské Rusi jako náčelník administrativy příslušný k výroku o propuštění obecního notáře na území tom. — II. Bývalý obecní notář propuštěný velícím generálem Podkarpatské Rusi nemá pensijních nároků.

(Nález ze dne 29. listopadu 1924 č. 20.994.)

V ě c: Gábor K. v B. (adv. Dr. Bart. Bernát z Užhorodu) proti županému úřadu v Mukačevě stran notářské pense

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Jak ze spisů admin. patrno, byl st-l v mimořádné schůzi obce V. dne 31. l. 1919 zvolen za obecního notáře, když před tím zastával úřad v tabákové továrně.

Vrchní velitel a administrator Podkarpatské Rusi generál Hennoque dne 16. prosince 1919 pod č. 304 civ. nařídil, aby st-l, který byl pro zproněvěru již trestán vězením a je 67 let starý, byl ze svého místa jako nespolehlivý odstraněn, a to bez nároku na výslužné.

O tomto rozhodnutí správy P. R. byl st-l županem v Mukačevě dne 23. prosince 1919 vyrozuměn a nově jmenovaný notář obecní převzal od st-le dne 29. prosince 1919 úřad notářský.

Žádost stěžovatele pod č. 262/1920 civ. správě P. R. podaná a domáhající se poukázání platu notářského od 1. ledna 1920 nebo pensionování, zamítnuta byla civilní správou P. R. rozhodnutím z 9. února 1922 z toho důvodu, že st-l byl svého času propuštěn bez nároku na pensi.

Rozhodnutím presidia civ. správy P. R. z 10. května 1922 zamítnuta byla další žádost st-lova z 28. ledna 1922 o znovupřijetí neb pensionování s poukazem, že se ponechává v platnosti výnos z 9. února 1922.

K žádosti, kterou st-l podal dne 13. srpna 1923 v kanceláři presidenta republiky a která postoupena byla žal. úřadu k vyřízení, vydáno bylo napadnuté rozhodnutí, kterým žal. úřad na základě ustanovení vl. nař. ze 7. června 1923 č. 113 zamítl žádost o přiznání požitků pensijních st-li, poněvadž tento byl cit. vynesemím velícího generála Podkarpatské Rusi, bez nároků na pensi neb odškodnění propuštěn z místa notáře, a zůstává toto opatření dle ustanovení § 5, odst. 2 odd. 1. pododd. 2 cit. nař. v platnosti.

Stížnost uplatňuje v první řadě, že základ rozhodnutí žal. úřadu odporuje skutečnosti, neboť st-l byl propuštěn velícím generálem, který neměl o st-li jako admin. úředníku práva rozhodovati. Pokud námitkou touto uplatňuje st-l, že byl neprávem z úřadu svého propuštěn beze všech nároků, nemohl se nss námitkou tou zabývat, neboť stížnost v tomto směru jest opožděná a tudíž nepřijatelná (arg. 14 zák. o ss).

Toto propuštění stalo se již r. 1919 a st-l byl o tom vyrozuměn županem v Mukačevě dne 23. prosince 1919, a také později byla jeho žádost z 28. ledna 1922 o znovupřijetí rozhodnutím civ. správy Podk. Rusi z 10. května 1922 zamítnuta. Když proti výrokům těmto nebyla podána stížnost k nss ve lhůtě 60 dnů — nemůže nyní st-l námitku tu uplatňovati.

Pokud však námitkou tou uplatňuje st-l zmatečnost výroku velícího generála Podk. Rusi o jeho propuštění — shledal nss námitku tu bezdůvodnou, ježto velící generál v době, o niž jde, nevykonával toliko nejvyšší moc vojenskou, nýbrž byl i náčelníkem administrativy P. R. a tudíž kompetentním k výroku o propuštění úředníků na území tom. — —

Zbývá tedy nss-u zabývat se jediné námitkami, směřujícími proti výroku žal. úřadu stran nepřiznání pense notářské.

Žal. úřad opřel svoje rozhodnutí o § 5, odst. 2, odd. 1, pododd. 2 vlád. nař. z 18. února 1921 č. 71 Sb., o obecních a obvodních notářích na území P. R., vydaného v základě § 17 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. Dle tohoto předpisu propuštění notářů beze všech nároků, které před platností tohoto nařízení vysloveno bylo chefem civilní správy nebo před tím administrátorem P. R., zůstává v platnosti a nevztahuje se na ně nař. č. 71 Sb.

Ustanovením této normy vysloveno bylo, že býv. notáři této kategorie — a zajisté st-l do kategorie této patří — když byli před působností této normy tehdejším administrátorem P. R. zbaveni svého úřadu — nemají žádných nároků. Nemá-li však st-l vůbec nároku — nemá také ani nároku na pensi, je tedy stížnost uplatňující tento nárok bezdůvodná a byla proto zamítnuta, aniž se nss musel zabývat dalšími vývody stížnosti.

Č. 4168.

Školstvo. — Obecná samospráva. — Administratívne pokračovanie (Slovensko): Učiteľka mestskej školy, ktorej uzavretím mest. zastupiteľského sboru bol priznaný preddavok na penziu z mestskej pokladnice až do ustálenia penzie štátom, nie je porušená ve svých právach tým, že dohliadací úrad uzavretie to k zakročeniu obecného notára zrušil.

(Nález zo dňa 29. listopadu 1924 č. 20.995.)

V e c: Sidonie V. v Lučenci proti župnému úřadu vo Zvolene stran preddavku na penziu.

V ý r o k: Sťažnosť zamietá sa dielom ako neprijateľná, dielom ako neopodstatnená.